

Tilfælde ikke kan siges at have fundet Sted. Det, jeg holder mig til, er den afsluttede Deel af Sagen, og altsaa kan vistnok ingen af de ærede Medlemmer have Noget imod, at dette fastholdes; det ligger tilmed Grundloven saar nær, at det allerede under Grundlovens Behandling var bragt paa Bane og udvikledes. Det troer jeg, vi maae kunne faae at vide, om Justitsministeren mener, at den Forhandling angaaende Grundloven, hvorved hiin Bestemmelse blev tagen tilbage, betyder, at den ikke maa komme frem, eller om han tværtimod mener, at Betydningen deraf er den, at der skuldes en explicatorisk Lov. Dersom Ministeren skulde erklære, at denne explicatoriske Lov ikke er fornøden, saa seer jeg mig nødsaget til at give mig ud for at være lidt af en Justitsminister, og saa skal jeg dog see, om jeg ikke ved Benners Hjælp maafee kunde finde paa Noget, der kunde blive passende.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts Ade Valgfreds har Ordet.

Krieger: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Sde Valgfreds har Ordet.

Runde: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag, naar jeg ikke troede at skulde at give en Dplysning til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) anførte om den store Enighed, der efter hans Formening skulde finde Sted mellem Næstere og Svende. Jeg vil da tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, uagtet denne Sag vistnok er bleven behandlet med stort Maadehold fra begge Sider, vidner den dog just ikke om nogen saa stor Enighed, og jeg skal endvidere tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det gjælder ikke alene om dette Laug, men ogsaa om andre, hvor Stillingen er den, at Svendene inderliggen ønske at kunne komme til at røre sig friere. Saaledes staae altsaa Næstrene paa den ene og Svendene paa den anden Side med forffjellige Ultraaer, saa at jeg ikke ganske kan samstemme med den ærede Taler, som meente, at der i den Henseende herskede en fuldkommen Harmonie.

Formanden: Da denne Forespørgsel, efter min Dverbeviisning, nu maa ansees

for at være fort tilende, skal jeg erklære den for sluttet.

Efter Dagsordenen gif man derefter over til anden Behandling af Forslag til Lov om Postforsendelser. Første Behandling findes i Folkethingets Tidende Nummer 367, Sp. 5840 ff.).

Hertil var af Udvalget stillet nedenstaaende Forslag:

At i § 12 2 c Ordene: „Pakker og“ udgaae, og at istedet derfor indsættes: „de ovenanførte“.

§ 1 fattes først under Forhandling.

Ordføreren (Otterstrøm): Til hvad der indeholdes i Udvalgets Betænkning angaaende denne Paragraphs andet Stykke, skal jeg blot tillade mig at sige, at man i Begyndelsen havde stor Betænkelse ved at lade det blive staaende. Jeg for min Person maa være af den Mening, som ogsaa flere af Udvalgets ærede Medlemmer dele med mig, at Portofriheden dog ikke aldeles kan bortfalde, da det kun vil føre til unyttige Vidtløstigheder, dersom man af Statskassen vilde refundere de Bedkommende deres Portoudlag, og at det saaledes turde have Meget for sig at tilstaae en fast Remuneration derfor. Der vil imidlertid, naar man undersøger den Masse Breve, med Hensyn til hvilke der ikke kan være Tvivl om, at Portofrihed bør bortfalde, være en Deel Tilfælde, som kunne henføres til de tvivlsomme, og hvor dog Portofrihed bør og kan bortfalde, og det er ikke usandsynligt, at En og Anden af de Bedkommende, der nu ere i Besiddelse af denne Portofrihed, for sin Bequemmeligheds Skyld vil reise store Vanskeligheder mod, at den bortfalder, og med Hensyn hertil turde derfor denne Bestemmelse være af stor Nytte. Det er ogsaa denne særlige Betragtning, i Forbindelse med den almindelige, som findes anført i Betænkningen, der har ledet Udvalget til ikke at fremkomme med Forslag om, at Bestemmelsen skulde udgaae, og da intet Endringsforslag i saa Henseende er stillet, tør jeg antage, at det ærede Things Medlemmer i Almindelighed ogsaa dele denne Betragtningssmaade.

Bregendahl: Det er med Hensyn til 1ste Paragraph af § 1, jeg ønsker at udtale mig.